

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Kubáčové a soudců JUDr. Petra Wulkana a JUDr. Tomáše Němce ve věci

žalobce: **jmt insol, v.o.s.**, IČO 05276454
sídlem Vinohradská 89/90, 130 00 Praha 3
insolvenční správce dlužnice J [redacted] M [redacted] narozené [redacted]
bytem Ú [redacted], 250 64 M [redacted]

proti
žalovanému: M [redacted] M [redacted], narozený [redacted]
bytem B [redacted], 199 00 P [redacted]
zastoupený advokátkou JUDr. Barborou Langerovou
sídlem Borského 664/6, 150 00 Praha 5

za účasti: **MINING SERVICE LLC**, registrační číslo 4734220
sídlem 3411 Silverside Road, Wilmington, Country of New Castle
DE 19810 Delaware, Spojené státy americké
vedlejší účastník na straně žalobce
zastoupený advokátem Mgr. Janem Lehovcem
sídlem Velehradská 88/1, 130 00 Praha 3

o určení neexistence věcného břemene,

o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu Praha-východ ze dne 17. srpna 2018, č. j. 7 C 141/2017-77,

takto:

Rozsudek soudu prvního stupně se zrušuje a věc se postupuje Krajskému soudu v Praze jako soudu věcně a místně příslušnému.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u soudu prvního stupně dne 26. 5. 2017 domáhal určení, že pozemek parc. č. st. [redacted] jehož součástí je stavba č. p. [redacted] a pozemek parc. č. [redacted], vše v katastrálním území a obci M [redacted], nejsou zatíženy věcným břemenem užívání a bytu ve prospěch žalovaného. Tvrdil, že usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 3. 11. 2016 byl zjištěn úpadek dlužnice J [redacted] M [redacted] bylo povoleno oddlužení a žalobce byl ustanoven insolvenčním správcem. Do majetkové podstaty sepsal žalobce také pozemek parc. č. st. [redacted] jehož součástí je stavba č. p. [redacted] a pozemek parc. č. [redacted], vše v katastrálním území a obci M [redacted], věřitelé, jejichž pohledávky byly zjištěny, uplatnili k těmto nemovitým věcem zajišťovací práva. Bylo rozhodnuto o schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty, jako majetek, který bude zpeněžen, byly označeny i předmětné nemovité věci. Tyto nemovité věci vlastnila dlužnice s žalovaným, každý jednou polovinou, darovací smlouvou z 16. 11. 2006 převedl žalovaný svůj podíl na dlužnici a došlo k bezúplatnému zřízení věcného břemene užívání a věcného břemene bytu zatěžující tyto nemovité věci ve prospěch žalovaného, a to „v rozsahu tak, jak je užíval doposud“. Žalobce považuje zřízení věcných břemen za absolutně neplatné pro neurčitost, zjevné obcházení zákona a rozpor s dobrými mravy, když účelem darovací smlouvy

Shodu s prvopisem potvrzuje Ladislava Vlčková

bylo poškození věřitelů. Existence věcného břemene má vliv na cenu nemovitých věcí dlužnice, žalobce má tedy zájem na určení neexistence věcných břemen.

2. Soud prvního stupně shora označeným rozsudkem určil, že pozemek parc. č. st. ■■■■ jehož součástí je stavba č. p. ■■■■ a pozemek parc. č. ■■■■, vše v katastrálním území a obci M ■■■■ ■■■■ nejsou zatíženy věcným břemenem užívání a bytu ve prospěch žalovaného (výrok I.) a rozhodl o nákladech řízení (výroky II. a III.). Soud prvního stupně dospěl k závěru, že žalobce má jako insolvenční správce naléhavý právní zájem na určení skutečnosti, která má vliv na výši ceny dosažené zpeněžením majetkové podstaty, a že darovací smlouva je v části týkající se věcných břemen natolik neurčitá, že je pro neurčitost absolutně neplatná. Nákladové výroky odůvodnil procesním úspěchem žalobce a vedlejšího účastníka, který žalobce ve sporu podporoval.
3. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včasné odvolání. Namítal, že od listopadu 2016 realizuje oprávněnou držbu práva odpovídajícího věcnému břemeni a právo odpovídající věcnému břemeni nabyt v dobré víře vydržením. Soudu prvního stupně dále vytýkal, že se v odůvodnění rozsudku nevypořádal s tím, proč neprovedl žalovaným navržené důkazy. Navrhoval, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc mu vrátil k novému projednání a rozhodnutí.
4. Vedlejší účastník k odvolání uvedl, že žalovaný přichází s tvrzením o vydržení práva odpovídajícího věcnému břemeni až v odvolacím řízení, navíc sám tvrdil, že již od září 2016 předmětné nemovité věci neužíval. Podle názoru vedlejšího účastníka je rozsudek soudu prvního stupně dostatečně a řádně odůvodněn.
5. Krajský soud v Praze jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 občanského soudního řádu – dále jen o. s. ř.) po zjištění, že odvolání bylo podáno proti nepravomocnému rozhodnutí okresního soudu oprávněnou osobou (účastníkem řízení) v zákonné lhůtě (§ 204 odst. 1 o. s. ř.) a že jde o rozhodnutí, proti kterému je odvolání přípustné (§ 201, § 202 a contr. o. s. ř.), přezkoumal podle § 212 a § 212a odst. 1 a 5 o. s. ř. rozsudek soudu prvního stupně jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že jsou důvody pro zrušení rozsudku soudu prvního stupně.
6. Podle § 7a písm. b) zákona č. 182/2006 Sb., insolvenčního zákona, krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně v incidenčních sporech.
7. Podle § 7b odst. 4 insolvenčního zákona insolvenční soud je příslušný ve věcech uvedených v § 7a písm. b) až e).
8. Podle § 159 odst. 1 písm. g) insolvenčního zákona jsou incidenčními spory (mimo jiné) spory o určení, zda tu je či není právní vztah nebo právo týkající se majetku nebo závazků dlužníka, je-li na takovém určení naléhavý právní zájem.
9. Z insolvenčního rejstříku je zřejmé (a vyplývá to i z tvrzení samotného žalobce), že insolvenční řízení dlužnice bylo zahájeno 26. 8. 2016, tedy před podáním žaloby v této věci. Insolvenční řízení nebylo dosud skončeno, bylo schváleno oddlužení zpeněžením majetkové podstaty, do které byly předmětné nemovitosti zahrnuty. Žaloba na jejich vyloučení z majetkové podstaty byla (zatím nepravomocně) zamítnuta.
10. Spor o určení, zda tu je, či není právní vztah nebo právo týkající se majetku nebo závazků dlužníka, zahájený v průběhu insolvenčního řízení vedeného na majetek dlužníka, je incidenčním sporem ve smyslu ustanovení § 159 odst. 1 písm. g) insolvenčního zákona. K projednání takového sporu jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy (viz rozsudek Nejvyššího soudu z 27. 9. 2018, sp. zn. 29 Cdo 6037/2016, publikovaný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod R 82/2019 civ., nebo jeho usnesení ze 13. 11. 2018, sp. zn. 29 Cdo 1714/2018, dostupné na www.nsoud.cz).

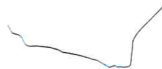
11. Soud prvního stupně tím, že rozhodl ve věci, která nespadá do jeho věcné příslušnosti, zatížil řízení vadou, kterou nelze v odvolacím řízení zhojit. Odvolací soud proto podle § 219a odst. 1 písm. a) o. s. ř. usnesení soudu prvního stupně zrušil a věc podle § 221 odst. 1 písm. b) o. s. ř. postoupil Krajskému soudu v Praze jako věcně a místně příslušnému soudu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustné dovolání jen tehdy, jestliže toto usnesení záviselo na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak (§ 237 o. s. ř.) Účastník může podat dovolání do dvou měsíců, jdoucích ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto usnesení, u Okresního soudu Praha-východ (§ 240 odst. 1, věta první, o. s. ř.).

Praha 20. prosince 2019

Mgr. Petra Kubáčová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Ladislava Vlčková